

ХАРАКТЕРИСТИКА ОСНОВНИХ РОСЛИН ДЕКОРАТИВНИХ ЛУК

Родина бобові Fabaceae Lindl.

Бобові (Fabaceae або Leguminosae) — родина дводольних рослин.

Налічує понад 500 родів і близько 17100 видів, поширених на всій земній кулі.

Систематика

Бобові поділяють на 3 підродини:

Мімозові (Mimosoideae),

Цезальпінієві (Caesalpinioideae),

Метеликові (Papilionoideae), які ряд авторів вважає за окремі родини, об'єднуючи їх в порядок Leguminosales.

Загальна характеристика

Бобові належать до однорічних та багаторічних трав'янистих рослин, півкущів, кущів, дерев, ліан.

Листки з прилистками, пірчасто- або пальчастоскладні, рідше прості; іноді пластинки листків малорозвинуті або редуковані.

Квітки двостатеві, з подвійною оцвітиною, поодинокі або в суцвіттях, частіше в китицях.

Тичинок 4, 5, 10 або більше. Маточка з одного плодолистка, з верхньою одногніздою зав'яззю.

Плід — біб, здебільшого багатонасінний, розкривний, рідше — однонасінний, нерозкривний.

Використання

- у промисловості;
- у медицині;
- підвищення родючості ґрунту;
- у ландшафтному дизайні.

Конюшина лучна

Trifolium pratense L.

Багаторічна рослина з стрижневою кореневою системою.
Надземні пагони прямостоячі або злегка зігнуті, висхідні, висотою до 40 см.
Листя трійчасті з яйцевидними листочками, знизу опушені.
В перший рік розвивається слабо.
Погано переносить задерніння і ущільнення ґрунту.
Росте на будь-яких типах ґрунтів.

Конюшина гірська

Trifolium montanum L.

Стебло розгалужене, заввишки 20–50 см, вкрите волосками. Квітки білі із жовтуватим відтінком.

Добре росте на горбкуватих схилах.

Невибаглива, посухо-, морозостійка. Добре відростає після скошування.

Конюшина середня

Trifolium medium L.

Стебла 50–60 см завдовжки, деякі з них стеляться по землі. Квітки червоно-фіолетові, як і в конюшини лучної.

Конюшина альпійська

Trifolium alpestre L.

Стебло 20–25 см заввишки,
опушене.

Листочки сидячі,
дрібнозубчасті, з дуже
виразними боковими жилками.

Г

оловки на верхівках стебел
поодинокі або парні,
яйцеподібні, квітки темно-
червоні.

Конюшина гібридна (шведська)

Trifolium hybridum

Відрізняється від лучної меншою висотою і розмірами блідо-рожевих головок, розміщених на довгих квітконіжках.

Листки невеликі, трійчасті, темно-зелені, без білих смуг і трохи зубчасті.

Стебла до 30–60 см заввишки, куці найчастіше розлогі, іноді прямостоячі, добре облиствені.

Коренева система - стрижнева.

Плід – одно-чотиринасінний біб.

Конюшина повзуча (біла)

Trifolium repens L.

Одна з найцінніших лучних трав, яку вводять у травосумішки.

Багаторічна рослина, заввишки 30-60 см.

На вузлах стебел, що стеляться по землі, утворюються додаткові корінці.

Суцвіття – головка з численними білими квітками.

Швидко випадає, оскільки не витримує затінення іншими травами.

Конюшина заяча багатолиста

Anthyllis macrocephala Wend.

Багаторічна рослина, добре росте на сухих карбонатних ґрунтах.
Квітки жовті, зібрані в головки на верхівках стебел.
Добре витримує посуху і морози.

Люцерна посівна (синя)

Medicago sativa

Має міцну кореневу систему, яка проникає на глибину 8-12 м, залишає після себе багато корневих та післяжнивних решток.

Придатна для сівби на лучних, сірих, темно-сірих лісових ґрунтах і чорноземах.

Люцерна серповидна (жовта)

Medicago falcata L.

Має добре розвинену кореневу. Квітки жовті, зібрані в китиці. Боби серпоподібні, іноді майже прямі. Листки трійчасті, вузькі. Погано відростає після скошування.

Люцерна хмелевидна

Medicago lupulina L.

Однорічна або дворічна рослина.
Стебла розгалужені, 15-60 см
заввишки.

Квітки жовті, зібрані у невеликі
китиці, подібні до головок хмелю.
Боби чорні або коричнево-чорні,
ниркоподібні.

На легких ґрунтах у чистих посівах
росте до двох років.

Вибаглива до тепла і вологи.

Еспарцет виколистий

Onobrychis viciaefolia Scop

Коренева система проникає у ґрунт на глибину 3-6 м.
Листки складні,
непарнопірчасті.
Суцвіття багатоквіткова китиця.
Квітки яскраво-рожеві.
Вирощують і на легких піщано-глинистих ґрунтах

Буркун білий

Melilotus albus Medic.

Однорічна і дворічна рослина.
Стебло пряме, розгалужене, досягає висоти 1,5-3 м.
Листки трійчасті, малі, зазублені по краях. Квітки білі, зібрані у великі китиці.
Росте на бідних легких піщаних і на неглибоких карбонатних ґрунтах, солонцях і еродованих схилах.
Витримує посуху і дуже зимостійкий.

Лядвенець рогатий (український)

Lotus corniculatus L.

Багаторічна рослина.

Стебла гранчасті, до 80 см заввишки, частково стеляться по землі, середньо-облистнені.

Квітки жовті з оранжевим відтінком, зібрані в головки.

Лядвенець трясовинний

Lotus uliginosus Schkurn.

Від лядвенцю рогатого відрізняється тим, що утворює підземні пагони, має грубіше порожнисте стебло і більшу кількість квіток у головках.

Трапляється переважно на вологих і заболочених луках.

У перші роки розвивається повільно, але через 3-4 роки розвиток його прискорюється.

Солодка гола

Glycyrrhiza glabra

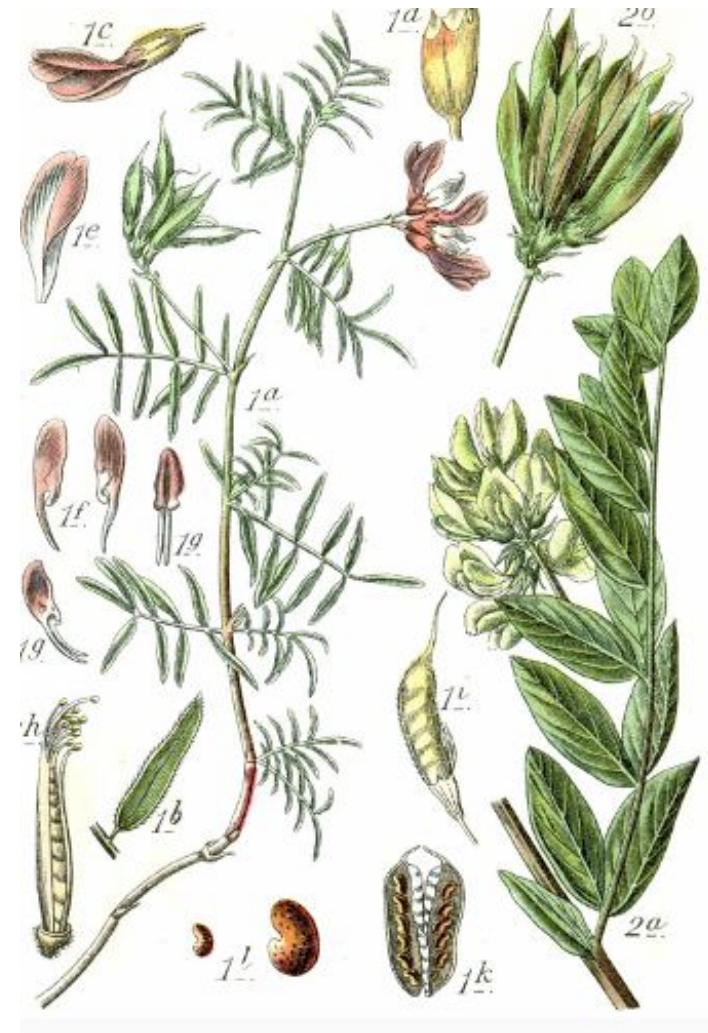
Коренепаросткова багаторічна рослина, 60-100 см заввишки і більше.
Квітки білувато-фіолетові, зібрані в грона.
Стебла й листки досить грубі.

Астрагал

Astragalus L.

Багаторічна й однорічна рослина.
Стебло пряме, 20–50 см заввишки.
Листки непарнопірчасті.
Квітки зібрані в грона пурпурного кольору.

Горошок мишачий

Vicia cracca

Багаторічна рослина з довгими кореневищами і гранчастими, чіпкими, добре облистненими стеблами, до 120 см завдовжки. Листки парнопірчасті, з виткими вусиками на кінці.

Квітки зібрані в щільні грона голубувато-фіолетового кольору.

Чина лучна

Lathyrus pratensis L.

Багаторічна кореневищна рослина. Верхні листки закінчуються вусиками. Стебло до 100 см завдовжки, чотиригранне. Суцвіття – гроно з великою кількістю світло-жовтих квіток.

